

T.B.M.M.

(S. Sayısı : 239)

Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Özbekistan Cumhuriyeti Hükümeti Arasında Gelir Üzerinden Alınan Vergilerde Çifte Vergilendirmeyi Önleme Anlaşmasının Onaylanmasının Uygun Bulunduğuna Dair Kanun Tasarısı ve Plan ve Bütçe ve Dışişleri Komisyonları Raporları (1/557)

T.C.

Başbakanlık

Kanunlar ve Kararlar Genel Müdürlüğü

16.12.1996

Sayı : B.02.0.KKG/101-1129/4840

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Dışişleri Bakanlığınca hazırlanan ve Başkanlığımıza arzı Bakanlar Kurulunca 28.11.1996 tarihinde kararlaştırılan “Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Özbekistan Cumhuriyeti Hükümeti Arasında Gelir Üzerinden Alınan Vergilerde Çifte Vergilendirmeyi Önleme Anlaşmasının Onaylanmasının Uygun Bulunduğuna Dair Kanun Tasarısı” ile gerekçesi ilişikte gönderilmiştir.

Gereğini arz ederim.

Prof. Dr. Necmettin Erbakan
Başbakan

GENEL GEREKÇE

Özbekistan, ekonomik ve ticarî ilişkilerimizin geliştirilmesi arzulanan bir Devlettir. Kuşkusuz, Türkiye Cumhuriyeti ile Özbekistan Cumhuriyeti arasında sermaye, teknoloji ve hizmet hareketlerinin geliştirilmesi, her iki Devletin de refahına katkıda bulunacaktır. Söz konusu faktör hareketlerinin geliştirilmesinde çifte vergilendirme nedeniyle ortaya çıkan sorunların çözümü önem arz etmektedir. Bu amaçla, Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Özbekistan Cumhuriyeti Hükümeti arasında 8 Mayıs 1996 tarihinde Taşkent’de “Gelir Üzerinden Alınan Vergilerde Çifte Vergilendirmeyi Önleme Anlaşması” imzalanmıştır.

Anlaşma ile kişilerin aynı gelir üzerinden iki Devlette birden vergilendirilmesinin (çifte vergilendirme) önlenmesi amaçlanmaktadır. Bu amacı sağlamak üzere, vergileme hakkı gelir unsurları itibarıyla ikamet edilen veya kaynak Devletlerden birine bırakılmakta veya bu mümkün olmazsa iki Devlet arasında paylaşılmaktadır. Böylece, Âkit Devletlerden birinde yatırım yapan, teknoloji veya hizmet sunan diğer Devlet mukimlerinin, o Devletin mükelleflerine göre daha ağır vergilendirilmesine engel olunmakta ve teşebbüslerin risk almadan önce ileride karşılıklarına çıkacak her türlü vergi ile ilgili mükellefiyeti hesaplayabilmeleri sağlanmaktadır. Çifte vergilendirmenin Âkit Devletlerde önlenmesi ile Özbek yatırımcılar için Türkiye’nin, Türk yatırımcılar için ise Özbekistan’ın daha cazip hale geleceği tabiidir.

ANLAŞMA MADDELERİNİN GEREKÇELERİ

Türkiye Cumhuriyeti ile Özbekistan Cumhuriyeti Arasında Gelir Üzerinden Alınan Vergilerin Çifte Vergilendirmeyi Önleme Anlaşması, 28 maddeden meydana gelmiştir. Anlaşma maddelerinin gerekçeleri aşağıda belirtilmiştir.

Madde 1. – Kişilere ilişkin kapsam

1 inci madde hükmü gereğince, bu Anlaşma, Âkit Devletlerden birinin veya her ikisinin mukimi olan kişilere uygulanacaktır.

Diğer bir ifade ile bu Anlaşma, milliyet farkı gözetilmeksizin, Âkit Devletler (Türkiye ve Özbekistan)'den birinde veya her ikisinde mukim olan kişileri kapsamına almaktadır.

Madde 2. – Kavranan vergiler

Bu madde, Anlaşma kapsamına giren vergilerin belirlenmesinde ve tarifinde açıklığı temin etme amacını gütmektedir.

Maddenin 1 inci fıkrasında, Anlaşmanın, ne şekilde alındığına bakılmaksızın, Âkit Devletlerden herhangi birinde, idarî bölgesel alt bölümlerinde veya mahallî idarelerinde gelir üzerinden alınan vergilere uygulanacağı belirtilmektedir.

2 nci fıkra, gelir üzerinden alınan vergilerin kapsamını belirlemektedir.

3 üncü fıkrada, Anlaşmanın Âkit Devletlerdeki mevcut vergilerden hangilerine uygulanacağı belirtilmektedir. Anlaşma kapsamına giren vergilerin; Özbekistan'da, Özbekistan vatandaşları ile vatandaş olmayan gerçek kişilerin kazançları üzerinden alınan gelir vergisi, Özbekistan Kanunlarına göre teşebbüslerin, kuruluşların ve diğer ortaklıkların kazançları üzerinden alınan vergiler, Özbekistan Kanunlarına uygun olarak gelir üzerinden alınan vergi niteliğindeki yükümlülükler; Türkiye Cumhuriyetinde ise, gelir ve kurumlar vergileri ile gelir ve kurumlar vergisi üzerinden alınan fon payından ibaret olduğu belirtilmiştir.

4 üncü fıkrada, Anlaşmanın imza tarihinden sonra mevcut vergilere ilave olarak veya onların yerine alınmaya başlanan ve bu vergilerle aynı nitelikte olan veya onlara önemli ölçüde benzeyen vergilerin de Anlaşma kapsamına gireceği hükme bağlanmakta, ayrıca, Âkit Devletlerin yetkili makamlarının, vergi mevzuatlarındaki önemli değişiklikleri birbirlerine bildirecekleri öngörülmektedir.

Madde 3. – Genel tanımlar

Bu maddede, Anlaşmada kullanılan terimlerin yorumu için gerekli genel tanımlar yer almaktadır.

1 inci fıkrada sırasıyla, “Türkiye”, “Özbekistan”, “Bir Âkit Devlet”, “Diğer Âkit Devlet”, “Vergi”, “Kişi”, “Şirket”, “Kayıtlı Merkez”, “Vatandaş”, “Bir Âkit Devletin Teşebbüsü”, “Diğer Âkit Devletin Teşebbüsü”, “Yetkili Makam”, “Uluslararası Trafik” ve “Gerçek Lehdar” terimlerinin tanımı yer almaktadır.

Maddenin 2 nci fıkrasında, Anlaşmada tanımlanmamış terimlerin, Âkit Devletlerin iç mevzuatlarında öngörülen anlamları taşıdığı belirtilmiş ve Anlaşmada boşluk kalmaması sağlanmıştır.

Madde 4. – Mukim

Âkit Devletlerin vergileme yetkisi, Anlaşmanın birçok maddesinde doğrudan doğruya “mukim” kavramına göre çözümlenmektedir. Bu çerçevede, gerçek ve tüzel kişilerin hangi Devletin mukimi addedileceği hususu büyük bir önem arz etmektedir.

Maddenin 1 inci fıkrasında, gerçek ve tüzelkişiler arasında ayırım yapılmaksızın, Anlaşmanın amaçları bakımından; ev, ikametgâh, yönetim yeri, kayıtlı merkez veya benzer yapıda diğer herhangi bir kriter nedeniyle vergi mükellefiyeti altına giren kişi "mukim" addedilmektedir. Gelir Vergisi Kanunumuz Türkiye'de yerleşmiş gerçek kişileri, Kurumlar Vergisi Kanunumuz ise kanunî veya iş merkezi Türkiye'de bulunan kurumları tam mükellef addettiğinden, 1 inci fıkra hükmüyle vergi hukukumuzda tam bir paralellik sağlanmaktadır.

2 nci fıkrada, gerçek kişilerin 1 inci fıkrada belirtilen kriterler nedeniyle her iki Devletin de mukimi addedilmesi halinde, bu kişilerin hangi kıstaslar kullanılmak suretiyle yalnızca bir Devletin mukimi addedileceği hususu çözümlenmektedir.

3 üncü fıkrada ise, gerçek kişiler dışında kalan kişilerin her iki Devletin de mukimi olması halinde, mukimliğin tayininde bu kişilerin kayıtlı merkezinin esas alınacağı hükme bağlanmakta; bununla beraber, bu kişilerin Devletlerin birinde iş merkezine, diğerinde kanunî merkeze sahip olmaları durumunda ise çözümü yetkili makamların karşılıklı anlaşmasına bırakılmaktadır.

Madde 5. – İşyeri

İşyerinin tanımına ilişkin bu madde, ticarî kazancın vergilendirileceği Âkit Devletin belirlenmesi açısından büyük bir önem taşımaktadır. Bilindiği üzere, Gelir ve Kurumlar Vergisi Kanunlarımız, dar mükellefler açısından ticarî kazancın Türkiye'de elde edilmiş sayılması için, kazanç sahiplerinin Türkiye'de işyerinin bulunması veya daimî temsilci bulundurması ve kazancın bu yerlerde veya bu temsilciler vasıtasıyla yapılan işlerden doğmasını şart koşmaktadır. Aynı şekilde, Anlaşmanın 7 nci maddesinde de, yalnızca işyerine atfedilebilen ticarî kazancın kaynak Devlette vergilenebileceği prensibi getirilmiştir.

6 fıkra halinde düzenlenen bu maddede, hangi durumlarda bir işyerinin oluşup oluşmayacağı hususu bütün ayrıntılarıyla açıklanmaktadır.

1 inci fıkrada, "işyeri" teriminin genel bir tanımı yapılmaktadır.

2 nci fıkrada, kapsama özellikle dahil edilen işyerlerine örnekler verilmektedir ki bunlar; yönetim yeri, şube, büro, fabrika, atölye, maden ocağı, petrol veya doğalgaz kuyusu, taş ocağı veya doğal kaynakların çıkarıldığı diğer yerlerdir.

Bu fıkrada ayrıca süresi otuzaltı ayı aşan inşaat şantiyesi, yapım, montaj veya kurma projesi veya bunlarla ilgili gözetim faaliyetlerinin bir işyeri oluşturacağı belirtilmektedir.

3 üncü fıkrada, işyeri kapsamı dışında kalan hususlar belirtilmiştir.

4 üncü fıkrada daimî temsilcilik düzenlenmiştir. Bu fıkraya göre, bir kişi teşebbüs adına mukavele akdetme yetkisine sahip olur ve bu yetkisini düzenli olarak kullanırsa, bu faaliyetler 3 üncü fıkrada belirtilenlerle sınırlı olmadıkça, temsil ettiği teşebbüs bu Devlette bir işyerine sahip kabul edilecektir. Bunun yanı sıra, temsilcinin böyle bir yetkisi olmasa dahi, namına sürekli olarak mal sevk ettiği teşebbüsün mallarının mutaden stoklanması halinde de, bu teşebbüs bu Devlette bir iş yerine sahip kabul edilecektir. Ancak, işe ilişkin sabit bir yerden 3 üncü fıkra hükmü çerçevesinde yürütülen faaliyetler bu yer bir işyeri haline getirmeyecektir.

Anlaşmada işyeri ve daimî temsilci ayrı ayrı maddelerde düzenlenmeyip, her ikisi de "işyeri" maddesinde düzenlendiğinden, bu fıkra hükmüyle, Gelir Vergisi Kanununun dar mükelleflerin ticarî kazançlarının Türkiye'de vergilendirilmesine itmkân tanıyan daimî temsilcilığe ilişkin hükümleri Anlaşmaya yansıtılmış olmaktadır.

5 inci fıkra, bir Âkit Devlet teşebbüsünün diğer Âkit Devlette, işlerini yalnızca kendi işlerine olağan şekilde devam eden bir simsar, genel komisyoncu veya bağımsız statüye sahip bir acente vasıtasıyla yürütmesi halinde işyerinin var sayılmayacağını öngörmektedir.

6 ncı fıkrada ise, iki ayrı Âkit Devlette mukim olan şirketlerin birbirlerini kontrol etmesinin, bunlardan herhangi birinin diğeri için bir işyeri oluşturmayacağı hükme bağlanmıştır.

Madde 6. — Gayrimenkul varlıklardan elde edilen gelir

Bu madde yalnızca gayrimenkul sermaye iratlarını değil, aynı zamanda gayrimenkullerden kaynaklanacak her türlü gelir unsurunu da (tarım ve ormancılıktan elde edilen gelir dahil) kapsama dahil etmektedir.

Maddenin 1 inci fıkrası ile gayrimenkul varlıklardan elde edilen gelirin vergileme hakkı, gayrimenkulün bulunduğu Âkit Devlete bırakılmaktadır.

2 nci fıkra, “gayrimenkul varlık” teriminin tanımına ilişkindir.

3 üncü fıkrada, gayrimenkul varlığın doğrudan kullanımı, kiralanması veya başka bir suretle kullanımından elde edilen gelire 1 inci fıkra hükmünün uygulanacağı belirtilmektedir.

4 üncü fıkrada ise, 1 ve 3 üncü fıkra hükümlerinin, bir teşebbüsün gayrimenkul varlıklardan elde ettiği gelir ile serbest meslek faaliyetlerinin icrasında kullanılan gayrimenkullerden elde edilen gelire de uygulanacağı öngörülmektedir.

Madde 7. — Ticarî kazançlar

Maddenin 1 inci fıkrası, ticarî kazancın vergilendirilmesindeki genel prensibi açıklamaktadır. Buna göre ticarî kazanç, teşebbüsün mukim olduğu Devlette vergilendirilecek, ancak faaliyetin diğeri Âkit Devlette bir işyeri vasıtasıyla yürütülmesi halinde, kazancın diğeri Devlette, sadece işyerine atfedilebilen miktarla sınırlı olmak üzere vergilendirileceği açıklanmaktadır.

2 nci fıkra, işyeri kazançlarının hesaplanmasındaki esaslara ilişkindir. Buna göre, işyeri bağımsız bir teşebbüs gibi ele alınacak ve benzer teşebbüslerin benzer koşullarda elde etmesi gereken kazanç, sözkonusu işyerine atfedilecektir. Böylece, işyeri-merkez ilişkilerinde emsaline göre yüksek veya düşük fiyatlandırmaya gidildiğinde olaya müdahale edilip, gerçekçi fiyatların fatura edilmesiyle yeni bir vergi matrahı belirlenecek ve vergileme bu matrah üzerinden yapılacaktır.

3 üncü fıkra, işyeri kazancının belirlenmesi sırasında hangi tür giderlerin indirilebileceğine ilişkindir.

4 üncü fıkra, teşebbüs adına sadece mal ve ticarî eşya alımında bulunan işyerine, bu faaliyeti dolayısıyla kazanç atfedilemeyeceğine ilişkindir.

5 inci fıkra, ticarî kazancın, Anlaşmanın diğeri maddelerinde belirtilen gelir unsurlarını da kapsamına alması halinde ilgili madde hükümlerini saklı tutmaktadır.

Madde 8. — Hava ve kara taşımacılığı

1 inci fıkra, bir Âkit Devlet teşebbüsünün diğeri Âkit Devlette uluslararası trafik kapsamına giren türden uçak veya kara nakil vasıtası işletmeciliğinden sağladığı kazançların, yalnızca teşebbüsün mukim olduğu Âkit Devlette vergilendirilebileceğini öngörmektedir. Diğeri bir ifade ile bu tür kazançlar kaynak Devlette vergiden istisna edilmektedir.

2 nci fıkrada ilk fıkrada benimsenen prensibin, bir ortaklığa, bir bağlı işletmeye veya uluslararası işletilen bir acenteye iştirak dolayısıyla elde edilen kazançlar için de geçerli olacağı hükme bağlanmaktadır.

Madde 9. – Bağımlı teşebbüsler

Kurumlar Vergisi Kanunumuzun 15, 16 ve 17 nci maddelerinde düzenlenen örtülü kazanç ve örtülü sermaye ile ilgili olan bu maddede, bağımlı teşebbüslerin, bağımsız teşebbüslere oranla farklı ticarî ilişkilere ve farklı fiyatlandırmalara yönelmeleri halinde Âkit Devletlerin ne tür tedbirler alabileceği hükme bağlanmaktadır.

1 inci fıkra, bağımlı teşebbüslerin gerekli itinayı göstermeyip, bağımsız teşebbüsler arasında geçerli olan fiyatlardan sapmaları halinde, vergi kaybına uğrayan Âkit Devlete ek vergi alma hakkını vermektedir. Bu ek vergileme sonunda diğer Devletin, kendi mükellefi olan bağımlı teşebbüs için yapacağı matrah ve vergi indirimleri ise 2 nci fıkrada düzenlenmiştir.

Madde 10. – Temettüler

1 inci fıkra, temettülerin vergilendirilmesindeki genel ilke ile ilgili olup, temettü gelirinin esas itibarıyla temettü gelirini elde edenin mukim olduğu Âkit Devlette vergilendirileceğini öngörmektedir.

2 nci fıkra, temettülerin, temettüyü ödeyen şirketin mukim olduğu, yani temettülerin doğduğu Devlette de vergilendirilebileceğini öngörmektedir. Ancak, temettü elde eden temettünün gerçek lehtarı ise alınacak vergi, gayrisafi temettü tutarının % 10'unu aşamayacaktır.

3 üncü fıkrada "temettü" teriminin tanımı yapılmaktadır.

4 üncü fıkrada, işyeri kazancının 7 nci madde (Ticarî Kazançlar) çerçevesinde vergilendirildikten sonra, kalan kazanç üzerinden maddenin 2 nci fıkrasına göre de vergilendirilebileceği öngörülmektedir. Bu fıkra, Gelir Vergisi Kanunumuzun 94 üncü maddesinin 6/b numaralı bendiyle paralellik arz etmektedir.

5 inci fıkra, temettü lehdarının, temettüyü dağıtan şirketin mukim olduğu Âkit Devlette bir işyerine sahip olması ve elde ettiği temettülerle bu işyeri arasında önemli bir bağ bulunması halinde, sözkonusu temettülerin bu madde çerçevesinde vergilendirilmeyeceğini öngörmektedir. Bu gibi hallerde, ticarî kazançla ilişkin 7 nci madde hükümleri uygulanacaktır.

Madde 11. – Faiz

1 inci fıkra, faizlerin vergilendirilmesindeki genel ilkeyi belirlemektedir. Buna göre faizi vergilendirme hakkı, lehdarın mukim olduğu Âkit Devlete ait olmaktadır.

2 nci fıkrada, faizlerin doğduğu Devlete, faizin gayrisafi tutarı üzerinden azamî % 10 vergi alma hakkı tanınacağı öngörülmektedir.

3 üncü fıkrada, Türkiye Hükümeti ile Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankasına, Türkiye İhracat Kredi Bankasına ödenen faizler ile Özbekistan Hükümetine, Özbekistan Merkez Bankasına ödenen faizlerin karşılıklı olarak vergiden muaf tutulacağı belirtilmektedir.

4 üncü fıkrada "faiz" teriminin tanımı yapılmıştır.

5 inci fıkra, bir işyeri vasıtasıyla elde edilen faizlerin bu maddede yer alan indirimli vergi oranına göre değil, ticarî kazançla ilişkin 7 nci madde hükümlerine göre vergilendirileceğini öngörmektedir.

6 ncı fıkra, faiz gelirlerinin hangi durumda bir Âkit Devlette elde edilmiş sayılacağını hükme bağlamaktadır. Buna göre, faiz ödeyenin Devlet, idarî bölgesel alt bölüm, mahallî idare, mukim veya bu Devlette bulunan bir işyeri veya sabit yer olması halinde, sözkonusu faizin bu Âkit Devlette elde edildiği kabul edilecektir.

7 nci fıkra, faiz miktarının belirlenmesinde muvazaa durumunu açıklığa kavuşturmaktadır. Fıkra hükmüne göre muvazaa yapabilecek kişiler, aralarında özel ilişki bulunan faiz ödeyicisi ile faiz lehdarı veya her ikisiyle bir başka kişi olarak belirtilmektedir. Muvazaa durumu ise, bir özel ilişkinin varlığına bağlı olarak, kişiler arasında kararlaştırılan faiz miktarının böyle bir ilişkinin olmadığı duruma göre daha yüksek belirlenmesi olarak tanımlanmıştır. Bu durumda fazla ödenen kısım, bu maddede tanımlanan ve indirimli vergiye tabi olan bir faiz olarak nitelendirilmeyip, Anlaşmanın diğer hükümleri de dikkate alınarak Âkit Devletlerin iç mevzuatına göre vergilendirilecektir.

Madde 12. – Gayrimaddî hak bedelleri

1 inci fıkra, vergilemedeki genel ilkeyi belirlemekte ve vergileme hakkını ödeme yapılan kişinin mukim olduğu Devlete tanımaktadır.

2 nci fıkra hükmü, gayrimaddî hak bedellerinin elde edildiği Devlete de % 10'u aşmayacak şekilde vergi alma hakkı tanımaktadır.

3 üncü fıkra, "gayrimaddî hak bedelleri"nin tanımına ilişkindir.

4 üncü fıkrada, bir işyeri vasıtasıyla elde edilen gayrimaddî hak bedellerinin indirimli vergi oranına göre değil, ticarî kazançla ilişkin 7 nci madde hükümlerine göre vergilendirileceği öngörülmektedir.

5 inci ve 6 ncı fıkralarda, faizde olduğu gibi gayrimaddî hak bedellerinin nerede elde edilmiş sayılacağı ve muvazaalı durumlarda nasıl vergilendirileceğine ilişkin özel hükümler yer almaktadır.

Madde 13. – Sermaye değer artış kazançları

1 inci fıkrada, 6 ncı maddede tanımlanan gayrimenkul varlıkların elden çıkarılmasından doğan kazançların, bu varlıkların bulunduğu Âkit Devlette vergilendirileceği öngörülmektedir.

2 nci fıkrada, bir işyerinin aktifine dahil olan veya serbest meslek faaliyetinin icrasında kullanılan sabit yere ait menkul varlıkların elden çıkarılmasından doğan kazançların, işyerinin veya sabit yerin bulunduğu Âkit Devlette vergilendirileceği hükme bağlanmıştır.

3 üncü fıkrada, bir Âkit Devlet teşebbüsünce uluslararası trafikte işletilen uçak veya kara nakil vasıtaları ile bunların işletilmesine tahsis edilen menkul varlıkların satışından elde edilen kazançların, yalnızca uçak veya kara nakil vasıtalarını işleten teşebbüsün mukim olduğu Âkit Devlette vergilendirileceği öngörülmektedir.

4 üncü fıkrada, bu maddenin diğer fıkralarında belirtilenlerin dışında kalan varlıkların satışından doğan kazançların, bu varlıkları elden çıkaranların mukim olduğu Âkit Devlette; sözkonusu varlıkların iktisap tarihinden itibaren bir yıl içinde elden çıkarılmasından doğan değer artış kazançlarının ise gelirin elde edildiği kaynak Devlette vergilendirilebileceği öngörülmektedir.

Madde 14. – Serbest meslek faaliyetleri

Maddenin 1 inci fıkrasında, bir Âkit Devlet mukiminin serbest meslek faaliyetleri veya bağımsız nitelikteki diğer faaliyetlerden elde ettiği gelirlerin, mukim olunan Devlette vergilendirileceği belirtilmektedir.

2 nci fıkra hükmüne göre, bir Âkit Devlet mukiminin diğer Âkit Devlette icra ettiği serbest meslek faaliyetlerinden elde ettiği gelir, geliri elde eden kişinin, bu diğer Devlette ilgili malî yıl içinde 12 aylık bir dönemde toplam 183 günü aşmamak üzere kalması halinde, yalnızca ilk bahsedilen Devlette bu sürenin aşılması halinde ise faaliyetin icra edildiği kaynak Devlette vergilendirilecektir.

3 üncü fıkrada “serbest meslek faaliyetleri” teriminin tanımı yapılmaktadır. Ayrıca gerçek kişilerin dışındaki kişilerce aynı veya benzer nitelikteki faaliyetlerden elde edilen gelir, bu Anlaşmanın 5 inci ve 7 nci madde hükümlerine göre vergilendirilecektir.

Madde 15. – Bağımlı faaliyetler

1 inci fıkrada, bağımlı faaliyetlerin vergilendirilmesine ilişkin genel kural belirtilmektedir. Buna göre, hizmetin diğer Devlette ifa edilmemesi şartıyla, bir Âkit Devlet mukimince elde edilen ücretler mukim olunan Devlette vergilendirilecektir. Hizmetin diğer Devlette ifa edilmesi halinde, belli şartlarla kaynak Devlete de vergileme yetkisi tanınabilecektir. Ancak, sözkonusu kural, bu Anlaşmanın 16, 18, 19 ve 20 nci maddelerinde öngörülen hükümleri herhangi bir şekilde etkilemeyecektir. Diğer bir ifadeyle, yönetim kurulu üyeleri, emekliler, kamu görevlileri, öğrenci ve öğretmenler 15 inci maddeye göre değil, kendileriyle ilgili maddelere göre vergilendirileceklerdir.

2 nci fıkrada, ücretin sadece mukim Devlette vergilendirilmesi için hangi şartların bir arada aranması gerektiği belirtilmektedir. Kaynak Devletin vergileme yapabilmesi için, öngörülen bu şartlardan birinin ihlali yeterlidir. Bir başka ifadeyle, diğer Devlette hizmet ifa eden bir Âkit Devlet mukiminin bu Devlette bir takvim yılı içinde kesintisiz oniki aylık dönemde bir veya bir kaç seferde toplam 183 günden fazla kalması veya ücret ödemesinin bu diğer Devletin mukimi olan bir işveren tarafından veya onun adına yapılması ya da sözkonusu ödemenin, işverenin bu diğer Devlette sahip olduğu işyerinden veya sabit yerden yapılması durumunda, elde edilen ücretler kaynak Devlette vergilendirilecektir.

3 üncü fıkrada, bir Âkit Devlet teşebbüsünce uluslararası trafikte işletilen uçak veya kara nakil vasıtasında çalışan personelin bu sıfatları dolayısıyla elde ettikleri gelirlerin, bu uçak veya kara nakil vasıtalarını işleten teşebbüsün mukim olduğu Âkit Devlette vergilendirileceği öngörülmektedir.

Madde 16. – Müdürlere yapılan ödemeler

Sözkonusu maddede, bir Âkit Devlet mukiminin diğer Âkit Devlette mukim bir şirketin veya diğer herhangi bir tüzelkişinin yönetim kurulu üyesi olması dolayısıyla elde ettiği ücret ve diğer benzeri ödemelerin bu diğer Devlette vergilendirileceği öngörülmektedir.

Madde 17. – Sanatçı ve sporcular

1 inci fıkra, bir Âkit Devlet mukimi olan sanatçı ve sporcuların işgal konuları ile ilgili şahsi faaliyetlerinden dolayı diğer Âkit Devlette elde ettikleri gelirlerin, bu faaliyetleri icra ettikleri diğer Âkit Devlette vergilendirileceğini hükme bağlamaktadır. Bu çerçevede, serbest meslek faaliyetleri ile bağımlı faaliyetleri düzenleyen 14 ve 15 inci madde hükümleri sanatçı ve sporcular açısından geçerli olmayıp, vergileme yalnızca 17 nci madde kapsamında yapılacaktır.

2 nci fıkra organizatörlerle ilgili olup, sanatçı ve sporcuların işgal konularıyla ilgili faaliyetlerden doğan gelirin, sanatçı veya sporcuların kendilerine değil de bir başka gerçek veya tüzelkişiyeye yönelmesi halinde, vergilemenin, faaliyetin icra edildiği Devlette yapılacağını öngörmektedir. Ancak böyle bir durumda, ticarî kazançların, serbest meslek kazançlarının ve bağımlı faaliyetlerin (ücretlerin) vergilendirilmesini düzenleyen bu Anlaşmanın 7, 14 ve 15 inci madde hükümleri dikkate alınmayıp, vergileme yalnızca 17 nci madde kapsamında yapılacaktır.

3 üncü fıkra, bir Âkit Devlette icra edilen ve diğer Âkit Devletin kamusal fonlarından önemli ölçüde desteklenen sanatsal ve sportif faaliyetlerden elde edilen gelire 1 inci ve 2 nci fıkra hükümlerinin uygulanmayacağını öngörmektedir.

Madde 18. – Kamu hizmeti

1 inci fıkrada, bir Âkit Devlete, idarî bölgesel alt bölümüne veya mahallî idaresine verilen hizmetler karşılığında bu Devlet, alt bölüm veya mahallî idare tarafından sağlanan ve emekli maaşı dışında kalan menfaatlerin, yalnızca ödemeyi yapan Devlette vergilendirileceği öngörülmektedir. Ancak hizmet diğer Devlette yapıldığında ve gelir elde eden o Devletin mukimi olduğunda, bu kişinin bu Devletin vatandaşı olması veya yalnızca hizmet sunmak için bu Devletin mukimi durumuna geçmemiş olması şartıyla elde edilen gelirler bu diğer Devlette de vergilendirilebilecektir.

2 nci fıkrada ise, bir Âkit Devlet, idarî bölgesel alt bölüm veya mahallî idare tarafından veya bunlarca oluşturulan fonlardan bunlara verilen hizmetler karşılığında bir gerçek kişiye ödenen emekli maaşlarının bu Devlette vergilendirilmesi öngörülmektedir. Ancak, hizmet veren kişinin diğer Devletin mukimi ve vatandaşı olması halinde vergilendirme diğer Devlette yapılacaktır.

3 üncü fıkrada ise, kamu iktisadî kuruluşlarında çalışanlar açısından bu madde hükmünün değil, 15, 16 ve 18 inci madde hükümlerinin geçerli olacağı öngörülmektedir.

Madde 19. – Emekli maaşları

Maddede, geçmiş hizmetler karşılığında ödenen emekli maaşları ve benzeri ödemelerin, bunları elde edenin mukim olduğu Devlette vergilendirileceği öngörülmektedir.

Madde 20. – Öğretmen ve öğrenciler

Maddede, öğrencilerin öğrenim veya meslekî eğitimde buldukları Devlette yararlanacakları vergi istisnasının sınırları hükme bağlanmaktadır. Buna göre, öğrenciler yalnızca geçim, öğrenim veya meslekî eğitim masraflarını karşılayan ve buldukları Devletin dışındaki kaynaklardan sağlanan paralar dolayısıyla öğrenim gördükleri Âkit Devlette vergiye tabi tutulmayacaklardır.

2 nci fıkrada, öğretmen veya araştırmacıların iki yılı aşmayan bir süre diğer Devlette yapmış oldukları öğretim veya araştırma karşılığında bu diğer Devletin dışındaki kaynaklardan elde ettikleri gelirlerin, bu Devlette vergiden istisna edileceği hükme bağlanmıştır.

Madde 21. – Diğer gelirler

Maddede, nerede doğarsa doğsun, bir Âkit Devlet mukimi tarafından elde edilen ve Anlaşmanın bundan önceki maddelerinde kavranmayan gelir unsurlarının, geliri elde eden kişinin mukim olduğu Devlette vergilendirileceği hükme bağlanmıştır.

Madde 22. – Çifte vergilendirmenin önlenmesi

Madde, çifte vergilendirmenin önlenmesine ilişkindir.

1 inci fıkrada, Türkiye'de mukim olan, bir başka ifade ile Türkiye'de tam mükellef statüsünde olan gerçek kişilerin ve kurumların çifte vergilendirilmelerinin nasıl önleneceği düzenlenmiştir. Buna göre, sözkonusu kişiler bu Anlaşma hükümleri çerçevesinde Özbekistan'da vergilendirilebilen bir gelir elde ettiklerinde sözkonusu gelir için Türkiye'de hesaplanan vergiden, Özbekistan'da ödedikleri vergiyi mahsup edebileceklerdir. Ancak bu mahsup hiçbir zaman için mahsuptan önce bu gelir için Türkiye'de hesaplanan vergi miktarını aşmayacaktır.

2 nci fıkrada, Özbekistan mukimleri için çifte vergilendirmenin nasıl önleneceği düzenlenmiştir.

Sözkonusu fıkranın a) bendine göre, bir Özbekistan mukiminin Türkiye'de vergilendirilebilen bir gelir elde etmesi halinde, bu gelir, bu mukiminin Özbekistan'da ödeyeceği vergiden mahsup edilebilecek, ancak bu mahsup, mahsuptan önce Özbekistan'da hesaplanan vergi miktarını aşmayacaktır.

Fıkranın b) bendinde ise, bir Özbekistan mukiminin Türkiye’de vergilendirilebilecek bir gelir elde etmesi halinde bu gelirin Özbekistan’da vergilendirilebilir diğer gelirlerinin vergi oranının belirlenmesi amacıyla vergi matrahına dahil edilebileceği ancak, sözkonusu gelir için Özbek vergi kanunları uyarınca hesaplanan vergiden, Türkiye’den elde edilen gelire atfedilen vergi miktarının indirilmesine müsaade edileceği hükme bağlanmıştır.

Madde 23. – Ayrım yapılmaması

Maddenin 1 inci fıkrasında, bir Âkit Devlet vatandaşının, diğer Âkit Devlette, o Devletin aynı koşullara sahip vatandaşlarına kıyasla daha değişik veya daha ağır bir vergilemeye ve buna bağlı mükellefiyetlere tabi tutulmayacakları öngörülmüştür.

2 nci fıkrada, teşebbüslerin diğer Devlette sahip oldukları işyerlerinin bu diğer Devletin aynı faaliyetleri yürüten teşebbüslerine kıyasla daha ağır bir vergilemeye tabi tutulmayacakları öngörülmektedir.

3 üncü fıkrada, ayırım yapmama prensibinin, bir Âkit Devletin bir veya birkaç mukimi tarafından doğrudan veya dolaylı olarak, kısmen ya da tamamen sermayesine sahip olunan veya kontrol edilen diğer Âkit Devlet teşebbüsleri için de geçerli olduğu belirtilmektedir.

4 üncü fıkrada, Âkit Devletlerin kendi mukimlerine uyguladıkları şahsi indirimler ile vergi ve matrah indirimlerini, diğer Devletin mukimlerine de uygulamak zorunda olmadıkları belirtilmiştir.

Madde 24. – Karşılıklı anlaşma usulü

Maddenin ilk iki fıkrası, bir Âkit Devlet mukiminin, taraf Devletlerden herhangi birinin veya her ikisinin işlemlerinin, kendisi açısından bu Anlaşma hükümlerine uygun olmayan sonuçlar yarattığı veya yaratacağı kanaatine varması halinde sorunun nasıl çözümleneceğini hükme bağlamaktadır.

1 inci fıkraya göre, bu kişi durumunu Âkit Devletlerin iç mevzuatlarında öngörülen müracaat usulleriyle bağlı kalmaksızın, mukimi olduğu Âkit Devletin yetkili makamına arz edebilecektir.

2 nci fıkraya göre, kendisine başvuruda bulunulan yetkili makam sorunu kendisi çözemezse, diğer Devletin yetkili makamıyla karşılıklı anlaşmaya varmak için gayret gösterecektir.

Maddenin 3 üncü fıkrasında, yetkili makamların bu Anlaşmanın yorumundan veya uygulanmasından kaynaklanan sorunların çözümü için karşılıklı anlaşma usulünü kullanabilecekleri, 4 üncü fıkrada ise karşılıklı anlaşmanın ne şekilde yapılacağı hükme bağlanmıştır.

Madde 25. – Bilgi değişimi

Bu Anlaşmanın tam anlamıyla uygulanabilmesi için iki Âkit Devletin vergi idareleri arasında gerekli hallerde yakın işbirliğine ihtiyaç duyulmaktadır. Bu maddede, Âkit Devletlerin hangi hallerde bilgi değişiminde bulunacakları, elde edilen bilgilerin kimlere verilebileceği ve bilgi değişiminin sınırları ele alınmıştır.

Madde 26. – Diplomat hüviyetindeki memurlar ve konsolosluk memurları

Bu maddede, diplomatlar ve konsolosluk memurlarının, Devletler hukukunun genel kurallarına ve özel anlaşma hükümlerine göre yararlandıkları vergi ayrıcalıklarının bu Anlaşma hükümlerinden etkilenmeyeceği belirtilmektedir.

Madde 27. – Yürürlüğe girme

Bu maddede, Anlaşmanın ne zaman yürürlüğe gireceği ve vergiler açısından ne zaman hüküm ifade edeceği belirtilmiştir. Buna göre Anlaşma, Âkit Devletlerin herbirinin, Anlaşmanın yürürlüğe girmesi için gerekli kanunî işlemlerin tamamlandığını birbirlerine bildirmelerini müteakip, bu

bildirimlerden sonuncusunun alındığı gün yürürlüğe girecek ve hükümleri, her iki Âkit Devlette, Anlaşmanın yürürlüğe girdiği yılın Ocak ayının birinci günü veya daha sonra başlayan vergilendirme yılı için uygulanacaktır.

Madde 28. – Yürürlükten kalkma

Maddede, Anlaşmanın feshedilinceye kadar yürürlükte kalacağı belirtilmekte ve Âkit Devletlerden herbirinin bu Anlaşmayı, yürürlüğe girdiği tarihi izleyen beş yıllık sürenin bitiminden sonra fesih ihbarnamesi vermek suretiyle feshedebileceği ve fesih halinin her iki Devlette hangi vergilendirme dönemleri için hüküm ifade edeceği açıklanmaktadır.

Plan ve Bütçe Komisyonu Raporu

Türkiye Büyük Millet Meclisi

Plan ve Bütçe Komisyonu

31.1.1997

Esas No. : 11557

Karar No. : 81

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Dışişleri Bakanlığınca hazırlanarak Bakanlar Kurulunca 16.12.1996 tarihinde Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına sunulan ve Başkanlıkça 20.12.1996 tarihinde tali komisyon olarak Komisyonumuza, esas komisyon olarak da Dışişleri Komisyonuna havale edilen "Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Özbekistan Cumhuriyeti Hükümeti Arasında Gelir Üzerinden Alınan Vergilerde Çifte Vergilendirmeyi Önleme Anlaşmasının Onaylanmasının Uygun Bulduğuna Dair Kanun Tasarısı" Komisyonumuzun 30.1.1997 tarihinde yaptığı 39 uncu Birleşimde, Hükümeti temsilen Çevre Bakanı başkanlığında, Dışişleri ve Maliye Bakanlıkları ile Hazine Müsteşarlığı temsilcilerinin de katılmalarıyla incelenip görüşülmüştür.

Bilindiği gibi, çağdaş dünyanın en önemli özelliklerinden biri, ülkeler arasındaki mal, sermaye ve emek akışının giderek yoğunlaşması nedeniyle ortaya çıkan ekonomiler arası etkileşimdir. Yabancı sermayeli şirketlerin kuruluşu, holdinglerin bünyelerindeki şirketleri dünyanın dört bir tarafına yayması, şirketlerin yabancı ülkelerde şube oluşturmaları, alacaklısı ve borçlusunu farklı ülkelerde bulunan kredi ilişkilerinin yoğunlaşması gibi hususlar sermayenin sınır ötesi hareketlerinden kaynaklanmaktadır. Kişi ve kuruluşların birden fazla devlette gelir elde etmeleri dolayısıyla, gelirlerden kaynaklanan verginin hangi devlette vergilendirileceğinin önemli bir sorun olarak ortaya çıkması da bu tablonun doğal sonucudur.

Özbekistan Cumhuriyeti, ekonomik ve ticarî ilişkilerimizin geliştirilmesi arzulan bir devlettir. Türkiye Cumhuriyeti ile Özbekistan Cumhuriyeti arasında sermaye, teknoloji ve hizmet hareketlerinin geliştirilmesi, her iki devletin de refahına katkıda bulunacaktır. Söz konusu faktör hareketlerinin geliştirilmesinde, çifte vergilendirme nedeniyle ortaya çıkan sorunların çözümü bu nedenle önem arz etmektedir. Bu amaçla, Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Özbekistan Cumhuriyeti Hükümeti arasında 8 Mayıs 1996 tarihinde Taşkent'te "Gelir Üzerinden Alınan Vergilerde Çifte Vergilendirmeyi Önleme Anlaşması" imzalanmıştır.

Anlaşma ile; vergileme hakkının gelir unsurları itibarıyla ikâmet veya kaynak devletlerden birine bırakılması, bu mümkün olmazsa iki devlet arasında paylaşılması suretiyle kişilerin aynı gelir veya servet üzerinden iki devlette birden vergilendirilmesinin önlenmesi amaçlanmaktadır. Bu suretle, karşılıklı olarak her iki ülke, Âkit Devlet yatırımcıları için daha güvenli ve cazip hale ge-

lecek, dolayısıyla Türkiye Cumhuriyeti ile Özbekistan Cumhuriyeti arasında sermaye, teknoloji ve hizmet hareketleri gelişecek, bu durum her iki ülkenin de refahına katkıda bulunacaktır.

Komisyonumuzda Tasarının tümü üzerinde yapılan görüşmelerde;

– Vergi kanunlarına istisna getiren ve mali hükümler taşıyan uluslararası anlaşmaların; esas komisyon olarak Dışişleri Komisyonuna, tali komisyon olarak da Komisyonumuza havale edilmesinin, teamüle ve mevzuata uygun olmadığı, vergi kanunlarının görüşülmesinde esas komisyon olan Komisyonumuzun, bu kanunlara istisna getiren kanunlarda tali komisyon olmasının kanunların bütünlüğünü bozucu ve çelişkili nitelikte olduğu,

– Türkiye Büyük Millet Meclisine sunulacak anlaşmaların sunuş yazılarını hazırlama görevinin, 31.5.1963 tarihli ve 244 sayılı Kanun gereğince Dışişleri Bakanlığına verildiği, sözkonusu anlaşmaların yine aynı Kanun hükümleri uyarınca Dışişleri Bakanlığınca yürütüldüğü, içeriğinin ise ilgili kurum veya kuruluşca hazırlandığı, ayrıca Türkiye Cumhuriyeti adına yapılan anlaşmaları milletlerarası kurullarda tescil ettirmek ve yapılmış veya yapılacak anlaşmaların resmi sicilini tutmakla da Dışişleri Bakanlığının görevlendirildiği, dış siyasetin gereği olarak, dış ilişkilerle ilgili konularda bütünlük sağlamak açısından, sözkonusu anlaşmalarda Dışişleri Komisyonunun esas komisyon olarak değerlendirilmesi, konunun içeriği ile ilgili komisyonun ise tali komisyon olması, ancak tali komisyonun mutlaka görüş beyan etmesinin de zorunlu hale getirilmesi gerektiği,

Şeklinde görüşler dile getirilmiştir.

Diğer taraftan, kamu harcama veya gelirlerinde artış veya azalış gerektiren kanun tasarısı veya tekliflerinin veyahut sadece belli maddeleri bu niteliği taşıyan tasarısı veya tekliflerin, Komisyonumuza tali komisyon olarak havale edilmiş olsalar dahi, bu konuya ilişkin mütalaamızın mutlak surette alınmasının gerektiği, ayrıca tali komisyonlara görüş bildirme zorunluluğu ile İttüzük'te öngörülen görüş bildirme süresine biraz daha esneklik kazandıracak, İttüzük değişikliklerine gidilmesinde yarar bulunduğu ifade edilmiştir.

Yukarıda özetlenen görüşmeler sonucunda, tasarısı ve gerekçesi Komisyonumuzca benimsenerek maddelerinin görüşülmesine geçilmiştir.

Tasarının; sözkonusu anlaşmanın onaylanmasının uygun bulunmasına dair 1 inci maddesi ile yürürlük ve yürütmeye ilişkin 2 ve 3 üncü maddeleri aynen kabul edilmiştir.

Raporumuz, Dışişleri Komisyonuna sunulmak üzere Yüksek Başkanlığa saygı ile arz olunur.

Başkan	Başkanvekili
<i>İ. Ertan Yülek</i>	<i>Mustafa Çiloğlu</i>
Adana	Burdur
(Bu raporun sözcüsü)	Üye
<i>Azmi Ateş</i>	<i>İlhan Aküzüm</i>
İstanbul	Ankara
Üye	Üye
<i>Alaattin Sever Aydın</i>	<i>Necmi Hoşver</i>
Batman	Bolu
Üye	Üye
<i>Nevfel Şahin</i>	<i>Aslan Polat</i>
Çanakkale	Erzurum

Üye
Hüseyin Yayla
Hatay
Üye
Tarhan Arınç
İzmir
Üye
Fethi Acar
Kastamonu
Üye
Mustafa Ünaldı
Konya
(İmzada Bulunamadı)
Üye
Nezir Aydın
Sakarya
Üye
Kemalettin Gökteş
Trabzon

Üye
Algan Hacaloğlu
İstanbul
Üye
Zeki Karabayır
Kars
Üye
Nurettin Kaldırımçı
Kayseri
Üye
Mehmet Ali Yavuz
Konya
Üye
Musa Uzunkaya
Samsun
Üye
Yıldırım Aktürk
Uşak

Dışışleri Komisyonu Raporu

Türkiye Büyük Millet Meclisi

Dışışleri Komisyonu

21.2.1997

Esas No. : 1/557

Karar No. : 56

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Özbekistan Cumhuriyeti Hükümeti Arasında Gelir Üzerinden Alınan Vergilerde Çifte Vergilendirmeyi Önleme Anlaşmanın Onaylanmasının Uygun Bulunduğuna Dair Kanun Tasarısı Komisyonumuzun 20 Şubat 1997 tarihli 9 uncu Birleşiminde Dışışleri Bakanlığı ile Maliye Bakanlığı temsilcilerinin katılmalarıyla görüşülmüştür.

Kişilerin aynı gelir üzerinden iki Devlette birden vergilendirilmesini önleme amacını taşıyan Tasarı Komisyonumuzca uygun bulunarak aynen kabul edilmiştir.

Raporumuz Genel Kurul'un onayına sunulmak üzere Başkanlığa saygı ile arz olunur.

Sözcü
Cefi Jozef Kamhi
İstanbul
Üye
Mehmet Sağdıç
Ankara

Kâtip
Cevdet Akçalı
Adana
Üye
Arif Ahmet Denizolgun
Antalya

Üye
Ali Rahmi Beyreli
Bursa
Üye
Bülent Akarcalı
İstanbul
Üye
Hüseyin Kansu
İstanbul
Üye
Haluk Yıldız
Kastamonu
Üye
Abdullah Gencer
Konya

Üye
Enis Süliün
Tekirdağ

Üye
Hikmet Çetin
Gaziantep
Üye
Hasan Tekin Enerem
İstanbul
Üye
Osman Yumakoğulları
İstanbul
Üye
Cemal Özbilen
Kırklareli
Üye
Yaşar Canbay
Malatya

HÜKÜMETİN TEKLİF ETTİĞİ METİN

Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Özbekistan Cumhuriyeti Hükümeti Arasında Gelir Üzerinden Alınan Vergilerde Çifte Vergilendirmeyi Önleme Anlaşmasının Onaylanmasının Uygun Bulunduğuna Dair Kanun Tasarısı

MADDE 1. – 8 Mayıs 1996 tarihinde Taşkent’te imzalanan “Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Özbekistan Cumhuriyeti Hükümeti Arasında Gelir Üzerinden Alınan Vergilerde Çifte Vergilendirmeyi Önleme Anlaşması”nın onaylanması uygun bulunmuştur.

MADDE 2. – Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3. – Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

Prof. Dr. Necmettin Erbakan

Başbakan

Dışişleri Bak. ve Başb. Yrd.

Prof. Dr. T. Çiller

Devlet Bakanı

N. Ercan

Devlet Bakanı

İ. Saygın

Devlet Bakanı

N. Kurt

Devlet Bakanı.

N. K. Zeybek

Devlet Bakanı

M. S. Ensarioğlu

Devlet Bakanı

B. Aksoy

Devlet Bakanı

H. U. Söylemez

Devlet Bakanı

A. Yılmaz

Devlet Bakanı

B. Şeker

Adalet Bakanı V.

M. Altınsoy

İçişleri Bakanı

M. Akşener

Millî Eğitim Bakanı.

Prof. Dr. M. Sağlam

Sağlık Bakanı

Y. Aktuna

Tarım ve Köyşleri Bakanı

M. Demirci

Sanayi ve Ticaret Bakanı

Y. Erez

Kültür Bakanı

İ. Kahraman

Orman Bakanı

M. H. Dağlı

Devlet Bakanı

F. Adak

Devlet Bakanı V.

L. Esengün

Devlet Bakanı

Prof. Dr. S. Tekir

Devlet Bakanı

M. Altınsoy

Devlet Bakanı

L. Esengün

Devlet Bakanı

A. C. Tunç

Devlet Bakanı

G. Dağdaş

Devlet Bakanı

T. R. Güneri

Devlet Bakanı V.

A. C. Tunç

Devlet Bakanı

Dr. A. Demircan

Millî Savunma Bakanı

T. Tayan

Maliye Bakanı

Doç. Dr. A. Şener

Bay. ve İskân Bakanı

C. Ayhan

Ulaştırma Bakanı

Ö. Barutçu

Çal. ve Sos. Güv. Bakanı

N. Çelik

Enerji ve Tabii Kay. Bakanı

M. R. Kutan

Turizm Bakanı

B. Yücel

Çevre Bakanı

M. Z. Tokar

DIŞIŞLERİ KOMİSYONUNUN KABUL ETTİĞİ METİN

**Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Özbekistan Cumhuriyeti Hükümeti Arasında Gelir
Üzerinden Alınan Vergilerde Çifte Vergilendirmeyi Önleme Anlaşmasının Onaylanmasının
Uygun Bulunduğuna Dair Kanun Tasarısı**

MADDE 1. – Tasarının 1 inci maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 2. – Tasarının 2 nci maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 3. – Tasarının 3 üncü maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

TÜRKİYE CUMHURİYETİ HÜKÜMETİ İLE
ÖZBEKİSTAN CUMHURİYETİ HÜKÜMETİ ARASINDA
GELİR ÜZERİNDEN ALINAN VERGİLERDE
ÇİFTE VERGİLENDİRMEYİ ÖNLEME ANLAŞMASI

TÜRKİYE CUMHURİYETİ HÜKÜMETİ
VE
ÖZBEKİSTAN CUMHURİYETİ HÜKÜMETİ

Gelir üzerinden alınan vergilerde çifte vergilendirmeyi önleyen ve iki ülke arasındaki ekonomik işbirliğini teşvik eden bir Anlaşma yapmak isteğiyle
AŞAĞIDAKİ ANLAŞMAYA VARMIŞLARDIR :

Madde 1

KİŞİLERE İLİŞKİN KAPSAM

Bu Anlaşma Âkit Devletlerden birinin veya her ikisinin mukimi olan kişilere uygulanacaktır.

Madde 2

KAVRANAN VERGİLER

1. Bu Anlaşma, hangisinde ne şekilde alındığına bakılmaksızın, bir Âkit Devlet veya idari bölgesel alt bölümler ya da mahalli idareler adına gelir üzerinden alınan vergilere uygulanacaktır.

2. Menkul veya gayrimenkul varlıkların elden çıkarılmasından doğan kazançlara uygulanan vergiler dahil olmak üzere, toplam gelir veya gelirin unsurları üzerinden alınan tüm vergiler, gelirden alınan vergiler olarak kabul edilecektir.

3. Anlaşmanın uygulanacağı şu anda geçerli olan vergiler özellikle :

a) Türkiye Cumhuriyeti'nde :

i) gelir vergisi;

ii) kurumlar vergisi;

iii) gelir vergisi ve kurumlar vergisi üzerinden alınan fon payı;

(Bundan böyle "Türk Vergisi" olarak bahsedilecektir).

b) Özbekistan Cumhuriyeti'nde :

i) Özbekistan vatandaşları ile vatandaş olmayan gerçek kişilerin kazançları üzerinden alınan gelir vergisi;

ii) Özbekistan Cumhuriyeti Kanunlarına göre teşebbüslerin, kuruluşların ve diğer ortaklıkların kazançları üzerinden alınan vergiler;

iii) Özbekistan Cumhuriyeti Kanunlarına uygun olarak gelir üzerinden alınan vergi niteliğindeki yükümlülükler;

(Bundan böyle "Özbek Vergisi" olarak bahsedilecektir).

4. Bu Anlaşma aynı zamanda, Anlaşmanın imza tarihinden sonra mevcut vergilerin yerine veya onlara ilave olarak alınacak olan ve mevcut vergilerle aynı nitelikte olan veya onlara önemli ölçüde benzeyen gelir üzerinden alınan vergilere de uygulanacaktır. Âkit Devletlerin yetkili makamları, bu Anlaşmanın uygulanması bakımından gerekli olan vergi mevzuatlarında yapılan önemli değişiklikleri birbirlerine bildireceklerdir.

Madde 3

GENEL TANIMLAR

1. Bu Anlaşmanın amaçları yönünden, metin aksini öngörmedikçe :

a) i) "Türkiye" terimi, Türkiye'nin sahip olduğu egemenlik alanını, karasularını, aynı zamanda uluslararası hukuka uygun olarak doğal kaynakların işletilmesi, korunması ve idaresi amacıyla yargı yetkisi veya egemenlik haklarına sahip olduğu deniz alanlarını ifade eder;

ii) “Özbekistan” terimi, Özbekistan Cumhuriyetini ifade eder ve coğrafi anlamda kullanıldığına, uluslararası hukuka göre belirlenen ülke topraklarını kapsamına alır.

b) Bir Âkit Devlet” ve “diğer Âkit Devlet” terimleri, metnin gereğine göre, Türkiye Cumhuriyeti (Türkiye) veya Özbekistan Cumhuriyeti (Özbekistan) anlamına gelir;

c) “Vergi” terimi, bu Anlaşmanın 2 nci maddesinde kavranan herhangi bir vergi anlamına gelir;

d) “Kişi” terimi, bir gerçek kişi, bir şirket ve kişilerin oluşturduğu diğer herhangi bir kuruluş anlamına gelir;

e) “Şirket” terimi, herhangi bir kurum veya vergileme yönünden kurum olarak muamele gören herhangi bir kuruluş anlamına gelir;

f) “Kayıtlı merkez” terimi :

i) Türkiye yönünden, Türk Ticaret Kanununa göre tescil edilen kanuni ana merkez;

ii) Özbekistan yönünden, tescil tarihinde yürürlükte bulunan Özbekistan Cumhuriyeti yasalarına uygun olarak tescil edilen herhangi bir hükmi şahsı ya da kuruluşu ifade eder;

g) “Vatandaş” terimi :

i) Türkiye yönünden, Türk Vatandaşlık Kanunu gereğine Türk vatandaşlığına sahip herhangi bir gerçek kişiyi ve Türkiye’de yürürlükte olan mevzuata göre statü kazanan herhangi bir hükmi şahsı, ortaklığı veya derneği;

ii) Özbekistan yönünden, Özbekistan Cumhuriyeti vatandaşlık kanunu gereğince Özbek vatandaşı olan herhangi bir kişiyi ve Özbekistan’da yürürlükte olan mevzuata göre statü kazanan herhangi bir hükmi şahsı, ortaklığı veya derneği ifader eder;

h) “Bir Âkit Devletin teşebbüsü” ve “diğer Âkit Devletin teşebbüsü” terimleri sırasıyla, bir Âkit Devletin bir mukimi tarafından işletilen bir teşebbüs ve diğer Âkit Devletin bir mukimi tarafından işletilen bir teşebbüs anlamına gelir;

i) “Yetkili makam” terimi :

i) Türkiye’de, Maliye Bakanını veya onun yetkili temsilcisini; ve

ii) Özbekistan’da, Devlet Vergilendirme Komitesini

ifade eder;

j) “Uluslararası trafik” terimi, bir Âkit Devlet teşebbüsü tarafından yalnızca diğer Âkit Devletin sınırları içinde gerçekleştirilen uçak veya kara nakil vasıtası işletmeciliği hariç, uçak veya kara nakil vasıtası işletilerek yapılan herhangi bir taşımacılığı ifade eder;

k) “Gerçek lehdar” terimi, bir üçüncü ülke mukiminin, Türkiye’den veya Özbekistan’dan elde ettiği temettü, faiz ve gayrimaddi hak bedelleri ile ilgili olarak bu Vergi Anlaşmasından yararlanmayacağı şekilde yorumlanmalıdır. Ancak bu sınırlama, hiçbir durumda bir Âkit Devletin mukimlerine uygulanmayacaktır.

2. Bir Âkit Devletin bu Anlaşmayı uygulaması bakımından, metin aksini öngörmedikçe, Anlaşmada tanımlanmamış herhangi bir terim, Anlaşmaya konu teşkil eden vergilerin yer aldığı Devletin mevzuatında öngörülen anlamı taşır.

Madde 4

MUKİM

1. Bu Anlaşmanın amaçları bakımından, “bir Âkit Devletin mukimi” terimi, o Devletin mevzuatı gereğince ev, ikametgâh, yönetim yeri, kayıtlı merkez veya benzer yapıda diğer herhangi bir kriter nedeniyle vergi mükellefi olan kişi anlamına gelir.

2. 1 inci fıkrâ hükümleri dolayısıyla bir gerçek kişi her iki Âkit Devlette de mukim olduğundan, bu kişinin durumu aşağıdaki kurallara göre belirlenecektir:

a) Bu kişi, daimi olarak kalabileceği bir meskenin bulunduğu Devletin mukimi kabul edilecektir. Eğer bu kişinin her iki Devlette de daimi olarak kalabileceği bir meskeni varsa, bu kişi, kişisel ve ekonomik ilişkilerinin daha yakın olduğu Devletin bir mukimi olarak kabul edilecektir (hayati menfaatlerin merkezi) ;

b) Eğer kişinin hayati menfaatlerinin merkezinin yer aldığı Devlet saptanamazsa veya her iki Devlette de daimi olarak kalabileceği bir meskeni yoksa, bu kişi kalmayı adet edindiği evin bulunduğu Âkit Devletin bir mukimi olarak kabul edilecektir;

c) Eğer kişinin her iki Âkit Devlette de kalmayı adet edindiği bir ev varsa veya her iki Devlette de böyle bir ev sözkonusu değilse, bu kişi vatandaşlığı bulunduğu Devletin bir mukimi olarak kabul edilecektir;

d) Eğer kişi her iki Devletin de vatandaşıysa veya her iki Devletin de vatandaşı değilse, Âkit Devletlerin yetkili makamları sorunu karşılıklı anlaşmayla çözeceklerdir.

3. 1 inci fıkra hükümleri dolayısıyla gerçek kişi dışındaki bir kişi her iki Âkit Devletin de mukimi olduğunda, bu kişi kayıtlı merkezinin bulunduğu Âkit Devletin bir mukimi olarak kabul edilecektir. Bununla beraber, bu kişi, Âkit Devletlerin birinde işi ile ilgili fiili iş merkezine diğer Âkit Devlette ise kayıtlı merkeze sahip olduğunda, Âkit Devletlerin yetkili makamları, Anlaşmanın amaçları bakımından bu kişinin hangi Âkit Devletin mukimi olduğunu karşılıklı anlaşma ile belirleyeceklerdir.

Madde 5 İŞYERİ

1. Bu Anlaşmanın amaçları bakımından “işyeri” terimi, bir teşebbüsün işinin tamamen veya kısmen yürütüldüğü işe ilişkin sabit bir yer anlamına gelir.

2. “İşyeri” terimi özellikle şunları kapsamına alır :

a) Yönetim yeri;

b) Şube;

c) Büro;

d) Fabrika;

e) Atölye;

f) Maden ocağı, petrol veya doğalgaz kuyusu, taş ocağı veya doğal kaynakların çıkarıldığı diğer herhangi bir yer;

g) Otuzaltı ayı aşan bir süre devam eden bir inşaat şantiyesi, yapım, kurma veya montaj projesi veya bu faaliyetlerle ilgili gözetim faaliyetleri. Bir şantiye, hazırlık çalışmaları dahil olmak üzere, müteahhidin inşaatta çalışmalarına başladığı tarihten itibaren oluşur.

3. Bu maddenin daha önceki hükümleri ile bağlı kalınmaksızın, “işyeri” teriminin aşağıdaki hususları kapsamadığı kabul edilecektir.

a) Teşebbüs olanaklarının, yalnızca teşebbüse ait malların veya ticari eşyanın depolanması, teşhiri veya teslimi amacıyla kullanılması;

b) Teşebbüse ait mal veya ticari eşya stoklarının yalnızca depolama, teşhir veya teslim amacıyla elde tutulması;

c) Teşebbüse ait mal veya ticari eşya stoklarının yalnızca bir başka teşebbüse işlettilmesi amacıyla elde tutulması;

d) İşe ilişkin sabit bir yerin yalnızca teşebbüs için mal veya ticari eşya satın alma veya bilgi toplama amacıyla elde tutulması;

e) İşe ilişkin sabit bir yerin teşebbüs için yalnızca hazırlayıcı veya yardımcı karakter taşıyan diğer herhangi bir işin yapılması amacıyla elde tutulması;

f) İşe ilişkin sabit bir yerin, yalnızca a) ile c) bentlerinde bahsedilen faaliyetlerin bir veya bir kaçını bir arada icra etmek için elde tutulması; ancak işe ilişkin sabit yerden yapılan bu faaliyetlerin bir arada icra edilmesi sonucunda kendini gösteren toplu faaliyetin hazırlayıcı veya yardımcı karakterde olması.

4. 1 inci ve 2 nci fıkrâ hükümleriyle bağı kalınmaksızın, bir kişi -5 nci fıkrânın uygulanacağı bağımsız nitelikteki acente dışında- bir Âkit Devlette, diğêr Âkit Devletin bir teşebbüsü adına hareket ederse, bu teşebbüs, ilk bahsedilen Âkit Devlette bu kişinin gerçekleştirdiği her türlü faaliyet dolayısıyla bir işyerine sahip kabul edilecektir, eğer bu kişi;

a) O Devlette teşebbüs adına mukavele akdetme yetkisine sahip olur ve bu yetkisini mutaden kullanırsa, sözkonusu faaliyetler 3 üncü fıkrada belirlenilenlerle sınırlı olmadıkça işyerinin varlığı kabul edilecek; ancak anılan fıkrâ hükmü çerçevesinde işe ilişkin sabit bir yerden yürütülen faaliyetler bu yeri bir işyeri haline getirmeyecektir; veya

b) Böyle bir yetkisi olmamasına rağmen, teşebbüs adına düzenli olarak sevk ettiği mallardan veya ticari eşyadan ilk bahsedilen Devlette mutaden mal veya ticari eşya stoku bulundursa, işyerinin varlığı kabul edilecektir.

5. Bir Âkit Devlet teşebbüsü, diğêr Âkit Devlette işlerini yalnızca kendi işlerine olağan şekilde devam eden bir simsar, genel komisyon acentesi veya bağımsız statüde diğêr herhangi bir acente vasıtasıyla yürüttüğü için, bu diğêr Devlette bir işyerine sahip kabul olunmayacaktır.

6. Bir Âkit Devletin mukimi olan gerçek kişi dışındaki bir kişi, diğêr Âkit Devletin mukimi olan veya bu diğêr Devlette ticari faaliyette bulunan (bir işyeri vasıtasıyla veya diğêr bir şekilde) gerçek kişi dışındaki bir kişiyi kontrol eder ya da onun tarafından kontrol edilirse bu şirketlerden herhangi biri diğêri için bir işyeri oluşturmayacaktır.

Madde 6

GAYRİMENKUL VARLIKLARDAN ELDE EDİLEN GELİR

1. Bir Âkit Devlet mukiminin diğêr Âkit Devlette bulunan gayrimenkul varlıklardan elde ettiği gelir (tarım veya ormancılıktan elde edilen gelir dahil), bu diğêr Devlette vergilendirilebilir.

2. "Gayrimenkul varlık" terimi, sözkonusu varlığın bulunduğu Âkit Devletin mevzuatına göre tanımlanacaktır. "Gayrimenkul varlık" terimi her halükarda, gayrimenkul varlığı müteferri varlıklar; tarım ve ormancılıkta kullanılan canlı hayvan ve araçları, her çeşit dalyanları, özel hukuk hükümlerinin uygulanacağı gayrimenkul mülkiyetine ilişkin hakları, gayrimenkul intifa haklarını ve maden ocaklarının, kaynakların ve diğêr doğal kaynakların işletilmesinden veya işletme haklarından doğan sabit ya da değışken ödemeler üzerindeki hakları kapsayacaktır. Uçaklar ve kara nakil vasıtaları gayrimenkul varlık sayılmayacaktır.

3. 1 inci fıkrâ hükümleri, gayrimenkul varlığın doğrudan kullanımından, kiralanmasından veya diğêr herhangi bir şekilde kullanımından elde edilen gelire uygulanacaktır.

4. 1 inci ve 3 üncü fıkrâ hükümleri aynı zamanda, bir teşebbüsün gayrimenkul varlıklardan elde ettiği gelir ile serbest meslek faaliyetlerinin icrasında kullanılan gayrimenkul varlıklardan elde edilen gelire de uygulanacaktır.

Madde 7

TİCARİ KAZANÇLAR

1. Bir Âkit Devlet teşebbüsüne ait kazanç, sözkonusu teşebbüs diğêr Âkit Devlette yer alan bir işyeri vasıtasıyla ticari faaliyette bulunmadıkça, yalnızca bu Devlette vergilendirilebilecektir. Eğer teşebbüs yukarıda bahsedilen şekilde ticari faaliyette bulunursa, teşebbüsün kazançları bu diğêr Devlette, sadece işyerine atfedilen miktarla sınırlı olmak üzere vergilendirilebilir.

2. 3 üncü fıkrâ hükümleri saklı kalmak üzere, bir Âkit Devlet teşebbüsü diğêr Âkit Devlette yer alan bir işyeri vasıtasıyla ticari faaliyette bulunduğu, bu işyerine her iki Âkit Devlette de, eğer bu işyeri, aynı veya benzer koşullar altında, aynı veya benzer faaliyetlerde bulunan, tamamen ayrı ve bağımsız bir teşebbüs olsaydı ve işyerini oluşturduğu teşebbüsten tamamen bağımsız nitelik kazansaydı, ne kazanç elde edecek ise, aynı miktarda bir kazanç atfedilecektir.

3. İşyerinin kazancı belirlenirken, işyerinin bulunduğu Devlette veya başka yerde yapılan, yönetim ve genel idare giderlerini de kapsamına alan, işyerinin amaçlarına uygun düşen giderlerin indirilmesine müsaade edilecektir.

4. İşyerine , bu işyeri tarafından teşebbüs adına yalnızca mal veya ticari eşya satın alınması dolayısıyla hiçbir kazanç atfedilmeyecektir.

5. Kazanç, bu Anlaşmanın başka maddelerinde ayrı olarak düzenlenen gelir unsurlarını da kapsamına aldığıında, o maddelerin hükümleri bu madde hükümlerinden etkilenmeyecektir.

Madde 8

HAVA VE KARA TAŞIMACILIĞI

1. Bir Âkit Devlet teşebbüsünün uluslararası trafikte uçak veya kara nakil vasıtaları işletme-ciliğinden diğer Âkit Devlette elde ettiği kazanç, yalnızca ilk bahsedilen Devlette vergilendirilebi-lecektir.

2. Bu maddenin 1 inci fıkrâ hükümleri aynı zamanda, bir ortaklığa, bir bağıli işletmeye veya uluslararası işletilen bir acenteye iştirak dolayısıyla elde edilen kazançlara da uygulanacaktır.

Madde 9

BAĞIMLI TEŞEBBÜSLER

1. a) Bir Âkit Devlet teşebbüsü, doğrudan veya dolaylı olarak diğer Âkit Devlet teşebbüsünün yönetim, kontrol veya sermayesine katıldığıında, veya

b) Aynı kişiler doğrudan veya dolaylı bir Âkit Devlet teşebbüsünün ve diğer Âkit Devlet teşebbüsünün yönetim, kontrol veya sermayesine katıldığıında

ve her iki halde de, iki teşebbüsün ticari veya mali ilişkilerinde oluşan veya empoze edilen koşullar, bağımsız teşebbüsler arasında oluşması gereken koşullardan farklılaştığıında, bu teşebbüsler-den birisinde olması gereken, fakat bu koşullar dolayısıyla kendini göstermeyen kazanç, o teşebbüsün kazancına eklenir ve buna göre vergilendirilebilir.

2. Bir Âkit Devletin kendi teşebbüslerinden birinin kazancına dahil ettiği ve vergilediği ka-zanç, diğer Âkit Devlette vergilendirilen bu diğer Devlet teşebbüslerinden birinin de kazancını içe-rebilir. Aynı zamanda, bu ilk bahsedilen Devletin kavradığı kazanç, bildirilen kazanç olmayıp, ba-ğımsız teşebbüsler arasında oluşacak ilişkiler gözönünde tutularak, sonradan bu ilk bahsedilen Devletçe yürütülen hesaplamalar sonucunda belirlenen kazanç olabilir. Böyle bir durum kendini gösterdiğinde, eğer diğer Devlet bu düzenlemenin hukuki olduğu kanaatine varırsa, sözkonusu ka-zanç üzerinden alınan verginin miktarında gerekli düzeltmeleri yapmak durumundadır. Bu düzelt-me yapılırken, bu Anlaşmanın diğer hükümleri gözönünde tutulacak ve gerektiğinde Âkit Devlet-lerin yetkili makamları birbirlerine danışacaklardır.

Madde 10

TEMETTÜLER

1. Bir Âkit Devletin mukimi olan bir şirket tarafından diğer Âkit Devletin bir mukimine öde-nen temettüler, bu diğer Âkit Devlette vergilendirilebilir.

2. Bununla beraber, sözkonusu temettüler, aynı zamanda ödemeyi yapan şirketin mukim ol-duğu Âkit Devlette ve bu Devletin mevzuatına göre de vergilendirilebilir; ancak, temettü elde eden, temettünün gerçek lehdarı ise, bu şekilde alınacak vergi gayrisafî temettü tatarının yüzde 10'unu aşmayacaktır.

3. Bu maddede kullanılan "temettü" terimi, hisse senetlerinden veya alacak niteliğinde olma-yıp kazanca katılmayı sağlayan diğer haklardan elde edilen gelirleri, bunun yanısıra dağıtımı yapan şirketin mukim olduğu Devletin mevzuatına göre, vergileme yönünden hisse senetlerinden elde edilen gelirle aynı muameleyi gören diğer şirket haklarından elde edilen gelirler ile yatırım fonu ve yatırım ortaklığından elde edilen gelirleri kapsar.

4. Bir Âkit Devlet mukimi olan ve diğer Âkit Devlette yer alan bir işyeri vasıtasıyla ticari faaliyette bulunan bir şirketin kazancı, 7 nci maddeye göre vergilendirildikten sonra, kalan kazanç üzerinden, bu maddenin 2 nci fıkrasında belirtilen oranı aşmamak üzere, işyerinin bulunduğu Âkit Devlette ve bu Devletin mevzuatına göre vergilendirilebilir.

5. Bir Âkit Devlet mukimi olan temettünün gerçek lehdarı, temettüyü ödeyen şirketin mukim olduğu diğer Âkit Devlette yeralan bir işyeri vasıtasıyla ticari faaliyette bulunursa ve sözkonusu temettü elde edilmiş olayı ile bu işyeri arasında önemli bir bağ bulunmaktaysa, 1 inci ve 2 nci fıkra hükümleri uygulanmayacaktır. Bu durumda 7 nci madde hükümleri uygulanacaktır.

Madde 11

FAİZ

1. Bir Âkit Devlette doğan ve diğer Âkit Devletin bir mukimine ödenen faiz, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. Bununla beraber bu faiz, elde edildiği Âkit Devlette ve o Devletin mevzuatına göre de vergilendirilebilir; ancak, faiz elde eden kişi bu faizin gerçek lehdarı ise, bu şekilde alınacak vergi faizin gayrisafi tutarının yüzde 10'unu aşmayacaktır.

3. 2 nci fıkra hükümlerine bakılmaksızın,

a) Özbekistan'da doğan ve Türkiye Hükümetine, Türkiye Merkez Bankasına veya Türk Eximbanka ödenen faizler Özbek vergisinden muaf tutulacaktır;

b) Türkiye'de doğan ve Özbekistan Hükümetine veya Özbekistan Merkez Bankasına ödenen faizler Türk vergisinden muaf tutulacaktır.

4. Bu maddede kullanılan "faiz" terimi, ipotek garantisine bağlı olsun olmasın veya kazancı paylaşma hakkını tanıyan tanımasın, devlet tahvillerinden, tahvillerden veya bonolardan ve her nevi alaktan doğan gelir ile bu gelirin elde edildiği Âkit Devletin vergi mevzuatına göre ikrazat geliri sayılan diğer bütün gelirleri kapsar.

5. Bir Âkit Devlet mukimi olan faizin gerçek lehdarı, faizin elde edildiği diğer Âkit Devlette yeralan bir işyeri vasıtasıyla ticari faaliyette bulunursa ve sözkonusu faizin ödendiği alacak ile bu işyeri arasında önemli bir bağ bulunmaktaysa, 1 inci ve 2 nci fıkra hükümleri uygulanmayacaktır. Bu durumda 7 nci madde hükümleri uygulanacaktır.

6. Bir Devletin kendisi, idari bölgesel alt bölümü, mahalli idaresi veya mukimi tarafından ödenen faizin, o Âkit Devlette elde edildiği kabul olunacaktır. Bununla beraber, faiz ödeyen kişi, bir Âkit Devletin mukimi olsun veya olmasın, bir Âkit Devlette faiz ödemeye neden olan borç-alacak ilişkisiyle bağlantılı bir işyerine sahip olduğunda ve faiz bu işyerinden kaynaklandığında, sözkonusu faizin işyerinin bulunduğu Âkit Devlette elde edildiği kabul olunacaktır.

7. Alacak karşılığında ödenen faizin miktarı, ödeyici ile gerçek lehdar arasında veya her ikisi ile bir başka kişi arasında var olan özel ilişki nedeniyle, böyle bir ilişkinin olmadığı durumlarda ödeyici ve lehdar arasında kararlaştırılacak miktarı aştığında, bu madde hükümleri yalnızca en son bahsedilen miktara uygulanacaktır. Bu durumda ödemelerin ilave kısmı, bu Anlaşmanın diğer hükümleri de dikkate alınarak, her bir Âkit Devletin mevzuatına göre vergilendirilecektir.

Madde 12

GAYRİMADDİ HAK BEDELLERİ

1. Bir Âkit Devlette doğan ve diğer Âkit Devletin bir mukimine ödene gayrimaddi hak bedelleri, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. Bununla beraber sözkonusu gayrimaddi hak bedelleri, elde edildikleri Âkit Devlette ve o Devletin mevzuatına göre de vergilendirilebilir; ancak, gayrimaddi hak bedeli elde eden kişi gayrimaddi hak bedelinin gerçek lehdarı ise, bu şekilde alınacak vergi gayrimaddi hak bedelinin gayrisafi tutarının yüzde 10'unu aşmayacaktır.

3. Bu maddede kullanılan "gayrimaddi hak bedelleri" terimi, sinema filmleri ile radyo ve televizyon yayınlarında kullanılan kayıtlar dahil olmak üzere, edebi, sanatsal veya bilimsel her nevi telif hakkının, her nevi patentin, alameti farikanın, desen veya modelin, planın, gizli formül veya üretim yönteminin veya sınai, ticari veya bilimsel tecrübeye dayalı bilgi birikiminin kullanımı, kullanma hakkı veya satışı ile sınai, ticari veya bilimsel teçhizatın kullanımı veya kullanma hakkı karşılığında elde edilen her türlü ödemeleri kapsar.

4. Bir Âkit Devlet mukimi olan gayrimaddi hak bedelenin gerçek lehdarı, sözkonusu bedelin elde edildiği diğer Âkit Devlette yeralan bir işyeri vasıtasıyla ticari faaliyette bulunursa ve sözkonusu bedelin ödendiği hak veya varlık ile bu işyeri arasında önemli bir bağ bulunmaktaysa, 1 inci ve 2 nci fıkra hükümleri uygulanmayacaktır. Bu durumda, 7 nci madde hükümleri uygulanacaktır.

5. Bir Devletin kendisi, idari bölgesel alt bölümü, mahalli idaresi veya mukimi tarafından ödenen gayrimaddi hak bedelinin, o Âkit Devlette elde edildiği kabul olunacaktır. Bununla beraber, gayrimaddi hak bedelini ödeyen kişi, bir Âkit Devletin mukimi olsun veya olmasın, bir Âkit Devlette gayrimaddi hak bedelini ödemeye neden olan yükümlülük ile bağlantılı bir işyerine sahip olduğunda ve gayrimaddi hak bedeli bu işyerinden kaynaklandığında, sözkonusu gayrimaddi hak bedelinin, işyerinin bulunduğu Âkit Devlette elde edildiği kabul olunacaktır.

6. Kullanım, hak veya bilgi karşılığında ödenen gayrimaddi hak bedelinin miktarı, ödeyici ile gerçek lehdar arasında veya her ikisi ile bir başka kişi arasında var olan özel ilişki nedeniyle, böyle bir ilişkinin olmadığı durumlarda ödeyici ve gerçek lehdar arasında kararlaştırılacak miktarı aşmışta, bu madde hükümleri yalnızca en son bahsedilen miktara uygulanacaktır. Bu durumda ödemelerin ilave kısmı, bu Anlaşmanın diğer hükümleri de dikkate alınarak, her bir Âkit Devletin mevzuatı uyarınca vergilendirilecektir.

Madde 13

SERMAYE DEĞER ARTIŞ KAZANÇLARI

1. Bir Âkit Devlet mukimince, diğer Âkit Devlette yeralan ve 6 ncı maddede belirtilen gayrimenkul varlıkların elden çıkarılmasından sağlanan kazançlar, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. Bir Âkit Devlet teşebbüsünün diğer Âkit Devlette sahip olduğu bir işyerinin ticari varlığına dahil menkul varlıkların elden çıkarılmasından doğan kazanç, bu işyerinin (yalnız veya tüm teşebbüsle birlikte) elden çıkarılmasından doğan kazanç da dahil olmak üzere bu diğer devlette vergilendirilebilir.

3. Bir Âkit Devlet mukimince, uluslararası trafikte işletilen uçak veya kara nakil vasıtalarının veya sözkonusu uçak veya kara nakil vasıtalarının işletilmesiyle ilgili menkul varlıkların elden çıkarılmasından sağlanan kazançlar yalnızca bu Âkit Devlette vergilendirilebilecektir.

4. 1, 2 ve 3 üncü fıkralarda belirtilenlerin dışında kalan varlıkların elden çıkarılmasından doğan kazançlar, yalnızca elden çıkararın mukim olduğu Âkit Devlette vergilendirilebilecektir. Bununla birlikte, bir önceki cümlede bahsedilen ve diğer Âkit Devletten elde edilen sermaye değer artış kazançları, iktisap ve elden çıkarma arasındaki süre bir yılı aşmadığı takdirde diğer Âkit Devlette vergilendirilebilecektir.

Madde 14

SERBEST MESLEK FAALİYETLERİ

1. Bir Âkit Devlet mukiminin, serbest meslek faaliyetleri veya bağımsız nitelikteki diğer faaliyetler dolayısıyla elde ettiği gelir, sözkonusu faaliyetler diğer Âkit Devlette icra edilmediği sürece yalnızca bu Devlette vergilendirilebilecektir. Faaliyetler bu diğer Devlette icra edilirse, sözkonusu gelir bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. 1 inci fıkra hükümlerine bakılmaksızın, bir Âkit Devlet mukiminin, diğer Âkit Devlette icra ettiği serbest meslek faaliyetlerinden veya bağımsız nitelikteki diğer faaliyetlerden elde ettiği ge-

lir, eğer geliri elde eden kişi, bu diğer Devlette ilgili mali yıl içinde başlayan ya da biten herhangi bir 12 aylık dönemde bir veya birkaç seferde toplam 183 günü aşmamak üzere kalırsa, yalnızca ilk bahsedilen Devlette vergilendirilebilecektir.

3. "Serbest meslek faaliyetleri" terimi, özellikle bağımsız olarak yürütülen bilimsel, edebi, sanatsal, eğitici veya öğretici faaliyetleri, bunun yanı sıra doktorların, avukatların, mühendislerin, mimarların, dişçilerin, muhasebecilerin bağımsız faaliyetleri ile özel mesleki yetenek gerektiren diğer faaliyetleri kapsamına alır. Gerçek kişiler dışındaki kişilerce aynı veya benzer nitelikteki faaliyetlerden elde edilen gelir, bu Anlaşmanın 5 inci ve 7 nci madde hükümlerine göre vergilendirilecektir.

Madde 15

BAĞIMLI FAALİYETLER

1. 16, 18, 19 ve 20 nci maddelerin hükümleri saklı kalmak üzere, bir Âkit Devlet mukiminin bir hizmet dolayısıyla elde ettiği ücret, maaş ve diğer benzeri ödemeler, bu hizmet diğer Âkit Devlette ifa edilmedikçe, yalnızca bu Devlette vergilendirilebilecektir. Hizmet diğer Devlette ifa edilirse, buradan elde edilen gelir bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. 1 inci fıkra hükümlerine bakılmaksızın, bir Âkit Devlet mukiminin diğer Âkit Devlette ifa ettiği bir hizmet dolayısıyla elde ettiği gelir, eğer :

a) Gelir elde eden kişi, diğer Devlette ilgili mali yıl içinde başlayan veya biten herhangi bir 12 aylık dönemde bir ya da birkaç seferde toplam 183 günü aşmamak üzere kalırsa, ve

b) Ödeme, diğer Devletin mukimi olmayan bir işveren tarafından veya böyle bir işveren adına yapılırsa, ve

c) Ödeme, işverenin diğer Devlette sahip olduğu bir işyerinden yapılmazsa yalnızca ilk bahsedilen Devlette vergilendirilebilecektir.

3. Bu maddenin önceki hükümlerine bakılmaksızın, uluslararası trafikte işletilen bir uçak veya kara nakil vasıtasında ifa edilen bir hizmet dolayısıyla elde edilen gelir, uçak veya kara nakil vasıtaları işletmeciliğinden gelir elde eden kişinin mukim olduğu Âkit Devlette vergilendirilebilir.

Madde 16

MÜDÜRLERE YAPILAN ÖDEMELER

Bir Âkit Devlet mukiminin, diğer Âkit Devletin mukimi olan bir şirketin veya diğer herhangi bir tüzel kişinin yönetim kurulu veya benzeri bir üyesi olması dolayısıyla elde ettiği ücret ve diğer benzeri ödemeler, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

Madde 17

SANATÇI VE SPORCULAR

1. 14 üncü ve 15 inci maddelerin hükümlerine bakılmaksızın, bir Âkit Devlet mukimi olan tiyatro, sinema, radyo veya televizyon sanatçısı gibi bir sanatçı veya bir müzisyen veya bir sporcunun diğer Âkit Devlette icra ettiği bu nitelikteki şahsi faaliyetleri dolayısıyla elde ettiği gelir, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. Bir sanatçının ya da sporcunun icra ettiği bu nitelikteki faaliyetlerden doğan gelir sanatçının veya sporcunun kendisine değil de bir başkasına yönelirse, bu gelir 7, 14 ve 15 inci maddelerin hükümleriyle bağlı kalınmaksızın, sanatçı ya da sporcunun faaliyetlerinin icra edildiği Âkit Devlette vergilendirilebilir.

3. Bir sanatçı veya sporcunun bir Âkit Devlette icra ettikleri faaliyetlerden dolayı elde ettikleri gelir, bu Devlette yapılan sözkonusu ziyaretin diğer Âkit Devletin, idari bölgesel alt bölümünün veya mahalli idaresinin kamusal fonlarından desteklemesi halinde, bu Devlette vergiden muaf tutulacaktır.

Madde 18

KAMU HİZMETİ

1. a) Bir Âkit Devlete, idari bölgesel alt bölümüne ya da mahalli idaresine bir gerçek kişi tarafından verilen hizmetler karşılığında bu Devlet, alt bölüm veya mahalli idare tarafından yapılan, emekli maaşı dışında kalan ödemeler yalnızca bu Devlette vergilendirilebilecektir.

b) Bu maddenin (1-a) bendi hükümlerine bakılmaksızın, sözkonusu hizmet diğer Devlette sunulduğunda ve gelir elde eden bu Devletin bir mukimi olduğunda, yapılan bu tür ödemeler yalnızca bu diğer Âkit Devlette vergilendirilebilecektir. Ancak bu kişinin :

i) ilk bahsedilen Devletin vatandaşı olmayıp, bu diğer Devletin bir vatandaşı olması; veya

ii) ilk bahsedilen Devletin vatandaşı olmayıp, yalnızca bu hizmeti sunmak için diğer Devletin bir mukimi durumuna geçmemiş olması zorunludur.

2. a) Bir Âkit Devlete, idari bölgesel alt bölümüne veya mahalli idaresine bir gerçek kişi tarafından verilen hizmetler karşılığında bu Devlet, alt bölüm veya idare tarafından veya bunlarla oluşturulan fonlardan ödenen emekli maaşları, yalnızca bu Devlette vergilendirilebilecektir.

b) Bu maddenin (2-a) bendi hükümlerine bakılmaksızın, sözkonusu gerçek kişinin bu Devletin bir mukimi ve vatandaşı olması halinde, sözkonusu emekli maaşı yalnızca bu diğer Âkit Devlette vergilendirilebilecektir.

3. Bir Âkit Devlet, idari bölgesel alt bölüm veya mahalli idare tarafından yürütülen ticari faaliyetlerle bağlantılı olarak verilen hizmetlerden dolayı yapılan ödemelere ve emekli maaşlarına, 15, 16 ve 18 inci maddelerin hükümleri uygulanacaktır.

Madde 19

EMEKLİ MAAŞLARI

18 inci maddenin 2 nci fıkrası hükümleri saklı kalmak üzere, bir Âkit Devlet mukimine geçmiş çalışmalarının karşılığında ödenen emekli maaşları ve diğer benzeri ödemeler yalnızca bu Devlette vergilendirilebilecektir.

Madde 20

ÖĞRETMEN VE ÖĞRENCİLER

1. Bir Âkit Devleti ziyareti sırasında veya ziyaretinden hemen önce diğer Âkit Devletin bir mukimi olan ve ilk bahsedilen Devlette yalnızca öğrenim veya mesleki eğitim amacıyla bulunan bir öğrenciye veya stajyere, geçimini, öğrenimini veya mesleki eğitim masraflarını karşılamak üzere ilk bahsedilen Devletin dışındaki kaynaklardan yapılan ödemeler, ilk bahsedilen Devlette vergilendirilmeyecektir.

2. Aynı şekilde, bir Âkit Devleti ziyareti sırasında veya ziyaretinden hemen önce, diğer Âkit Devletin mukimi olan ve ilk bahsedilen Devlette iki yılı aşmayan bir süre veya süreler için, esas itibarıyla öğretim veya bilimsel araştırma yapmak amacıyla bulunan bir öğretmen veya öğretim üyesinin, öğretim veya araştırma karşılığında kişisel hizmetleri dolayısıyla ilk bahsedilen Devletin dışındaki kaynaklardan elde ettiği gelirler, bu ilk bahsedilen Devlette vergiden istisna edilecektir.

Madde 21

DİĞER GELİRLER

Bir Âkit Devlet mukiminin, nerede doğarsa doğsun, bu Anlaşmanın daha önceki maddelerinde belirtilmeyen gelir unsurları, yalnızca bu Devlette vergilendirilebilecektir.

Madde 22

ÇİFTE VERGİLENDİRİMENİN ÖNLENMESİ

1. Âkit Devletlerin herbirinin yürürlükteki mevzuatları, yapılan bu Anlaşmaya aykırı hükümler içermedikçe, gelirin vergilendirilmesinde ilgili Âkit Devletlerde hüküm ifade etmeye devam edecektir.

2. Türkiye yönünden, çifte vergilendirme aşağıdaki şekilde önlenecektir :

a) Bir Türkiye mukimi, bu Anlaşma hükümleri uyarınca Özbekistan'da vergilendirilebilen bir gelir elde ettiğinde, Türkiye, Özbekistan'da gelir üzerinden ödenen vergiye eşit bir miktarı doğrudan doğruya veya indirim yapmak suretiyle, bu mukimin geliri üzerinden ödeyeceği vergiden mahsup edecektir. Bununla beraber sözkonusu mahsup, Özbekistan'da vergilendirilebilen gelire atfedilen gelir üzerinden alınan vergi miktarını (mahsuptan önce ödenen) aşmayacaktır;

b) Bir Türkiye mukimi, bu Anlaşma hükümleri uyarınca yalnızca Özbekistan'da vergilendirilebilen bir gelir elde ettiğinde, Türkiye, bu geliri vergi matrahına dahil edebilir, ancak, sözkonusu gelir için ödenecek vergiden, Özbekistan'dan elde edilen gelire atfedilen vergi miktarının indirilmesine müsaade edecektir.

3. Özbekistan yönünden, çifte vergilendirme aşağıdaki şekilde önlenecektir :

a) Bir Özbekistan mukimi, bu Anlaşma hükümleri uyarınca Türkiye'de vergilendirilebilen bir gelir elde ettiğinde, Özbekistan, Türkiye'de gelir üzerinden ödenen vergiye eşit bir miktarı doğrudan doğruya veya indirim yapmak suretiyle bu mukimin geliri üzerinden ödeyeceği vergiden mahsup edecektir. Bununla beraber sözkonusu mahsup, Türkiye'de vergilendirilebilen gelire atfedilen gelir üzerinden alınan vergi miktarını (mahsuptan önce ödenen) aşmayacaktır;

b) Bir Özbekistan mukimi, bu Anlaşma hükümleri uyarınca yalnızca Türkiye'de vergilendirilebilen bir gelir elde ettiğinde, Özbekistan, bu geliri vergi matrahına dahil edebilir, ancak, sözkonusu gelir için Özbekistan Cumhuriyeti'nin vergi kanunları ve mevzuatları uyarınca hesaplanan vergiden, Türkiye'den elde edilen gelire atfedilen vergi miktarının indirilmesine müsaade edecektir.

Madde 23

AYRIM YAPILMAMASI

1. Bir Âkit Devletin vatandaşları, diğer Âkit Devlette, bu diğer Devletin vatandaşlarının aynı koşullarda karşı karşıya kaldıkları veya kalabilecekleri vergilemeden ve buna bağlı mükellefiyetlerden değişik veya daha ağır vergilemeye ve buna bağlı mükelleflere tabi tutulmayacaklardır.

2. 10 uncu maddenin 4 üncü fıkrası hükümleri saklı kalmak üzere, bir Âkit Devlet teşebbüsünün diğer Âkit Devlette salıp olduğu bir işyeri, bu diğer Devletin aynı faaliyetleri yürüten teşebbüslerine göre daha az lehe bir vergileme ile karşı karşıya kalmayacaktır.

3. Bir Âkit Devletin, diğer Âkit Devletin bir veya birden fazla mukimi tarafından doğrudan doğruya veya dolaylı olarak, kısmen veya tamamen sermayesine sahip olunan veya kontrol edilen teşebbüsleri, ilk bahsedilen Devlette, ilk bahsedilen Devletin benzeri teşebbüslerinin tabi oldukları veya olabilecekleri vergilemeden ve buna bağlı mükellefiyetlerden değişik veya ağır vergilemeye ve buna bağlı mükellefiyetlere tabi tutulmayacaktır.

4. Bu hükümler, bir Âkit Devletin kendi mukimlerine şahsi veya ailevi durumları dolayısıyla uyguladığı şahsi indirimleri, vergi ve matrah indirimlerini diğer Âkit Devlet mukimlerine de uygulama zorunda olduğu yönünde anlaşılacaktır.

Madde 24

KARŞILIKLI ANLAŞMA USULÜ

1. Bir Âkit Devlet mukimi, Âkit Devletlerden birinin veya her ikisinin işlemlerinin kendisi için bu Anlaşmanın hükümlerine uygun düşmeyen sonuçlar yarattığı veya yaratacağı kanaatine vardığında, bu Devletlerin vergi mevzuatlarında öngörülen çözümlerle bağlı kalmaksızın, durumu mukimi olduğu Devletin yetkili makamına arz edebilir. Sözkonusu müracaat, Âkit Devletlerin iç mevzuatlarında öngörülen süre içerisinde yapılmalıdır.

2. Sözkonusu yetkili makam, itirazı haklı bulmakla beraber kendisi tatminkar bir çözüme ulaşmadığı takdirde, bu Anlaşmaya ters düşen bir vergilemeyi önlemek amacıyla, diğer Âkit Devletin yetkili makamıyla karşılıklı anlaşmaya gayret sarfedecektir.

3. Âkit Devletlerin yetkili makamları, bu Anlaşmanın yorumundan veya uygulanmasından kaynaklanan her türlü güçlüğü veya tereddüti karşılıklı anlaşmayla çözmek için gayret göstereceklerdir. Yetkili makamlar aynı zamanda, Anlaşmada ele alınmayan durumlardan kaynaklanan çifte vergilendirmenin ortadan kaldırılması için de birbirlerine danışabilirler.

4. Âkit Devletlerin yetkili makamları, bundan önceki fıkralarda belirtilen hususlarda anlaşmaya varabilmek için tespit edilen usule göre birbirleriyle haberleşebilirler. Anlaşmaya varabilmek için sözlü görüş alış-verişi gerekli görüldüğünde, bu görüşme, Âkit Devletlerin yetkili makamlarının temsilcilerinden oluşan bir Komisyon kanalıyla yürütülebilir.

Madde 25

BİLGİ DEĞİŞİMİ

1. Âkit Devletlerin yetkili makamları, bu Anlaşma hükümlerinin yürütülmesi için gerekli olan bilgileri veya Anlaşma ile uyumsuzluk göstermediği sürece, Anlaşma kapsamına giren vergiler ile ilgili iç mevzuat hükümlerinin yürütülmesi için gerekli olan bilgileri değişime tabi tutacaklardır. Bir Âkit Devlet tarafından alınan her türlü bilgi, o Devletin kendi iç mevzuatı çerçevesinde elde ettiği bilgiler gibi gizli tutulacak ve yalnızca bu Anlaşmada belirtilen vergilerin tahakkuk veya tahsilleri veya cebri icra ya da cezasıyla ve bu hususlardaki şikayet ve itirazlara bakmakla görevli kişi veya makamlara, adli makamlar ve idari kuruluşlar dahil, verilebilecektir. Bu kişi veya makamlar sözkonusu bilgileri yalnızca bu amaçlar doğrultusunda kullanacaklardır. Bu kişi veya makamlar sözkonusu bilgileri mahkeme duruşmalarında veya adli kararlar alınırken açıklayabilirler.

2. 1 inci fıkra hükümleri, hiçbir surette bir Âkit Devleti :

a) Kendisinin veya diğer Âkit Devletin mevzuatına veya idari uygulamalarına uymayacak idari önlemler alma;

b) Kendisinin veya diğer Âkit Devletin mevzuatı veya normal idari işlemleri çerçevesinde elde edilemeyen bilgileri sunma;

c) Herhangi bir ticari, sınai, mesleki sırrı veya ticari işlemi aleni hale getiren bilgileri veya aleniyeti kamu düzenine aykırı düşen bilgileri verme

yükümlülüğü altına sokacak şekilde yorumlanmayacaktır.

Madde 26

DİPLOMAT HÜVİYETİNDEKİ MEMURLAR VE KONSOLOSLUK MEMURLARI

Bu Anlaşma hükümleri, diplomat hüviyetindeki memurlar ve konsolosluk memurlarının uluslararası hukukun genel kuralları ve özel anlaşma hükümleri uyarınca yararlandıkları mali ayrıcalıkları etkilemeyecektir.

Madde 27

YÜRÜRLÜĞE GİRME

Âkit Devletlerden herbiri, bu Anlaşmanın yürürlüğe girmesine ilişkin gerekli prosedürün tamamlandığını diğerine bildirecektir. Bu Anlaşma, bu bildirimlerden sonuncusunun alındığı tarihte yürürlüğe girecek ve hükümleri her iki Âkit Devlette, Anlaşmanın yürürlüğe girdiği yılın Ocak ayının birinci günü veya daha sonra başlayan her vergilendirme yılına ilişkin vergiler için hüküm ifade edecektir.

Madde 28

YÜRÜRLÜKTEN KALKMA

Bu Anlaşma, Âkit Devletlerden biri tarafından feshedilinceye kadar yürürlükte kalacaktır. Âkit Devletlerden herbiri, Anlaşmanın yürürlüğe girdiği tarihten sonraki beş yıllık bir sürenin bitiminden sonra başlayan herhangi bir takvim yılının sona ermesinden en az altı ay önce diplomatik yollardan yazılı feshih ihbarnamesi vermek suretiyle Anlaşmayı feshedebilir. Bu durumda Anlaşma,

her iki Âkit Devlette, fesih ihbarnamesinin verildiği yılı izleyen yılın Ocak ayının birinci günü veya daha sonra başlayan herhangi bir vergilendirme yılına ilişkin vergiler için hüküm ifade etmeyecektir.

BU HUSUSLARI TEYİDEN, aşağıda imzaları bulunan tam yetkili temsilciler, bu Anlaşmayı imzaladılar.

Türk, Özbek ve İngiliz dillerinde, her üç metin de aynı derecede geçerli olmak üzere, 8 Mayıs 1996 tarihinde, Taşkent'da düzenlenmiştir. Metinler arasındaki farklılık olması halinde, İngilizce metin geçerli olacaktır.

TÜRKİYE CUMHURİYETİ
HÜKÜMETİ ADINA

Ayvaz Gökdemir
Devlet Bakanı

ÖZBEKİSTAN CUMHURİYETİ
HÜKÜMETİ ADINA

Şamil Kadiroviç Gataulin
Devlet Vergi Komitesi Başkanı

